

Fragmenta

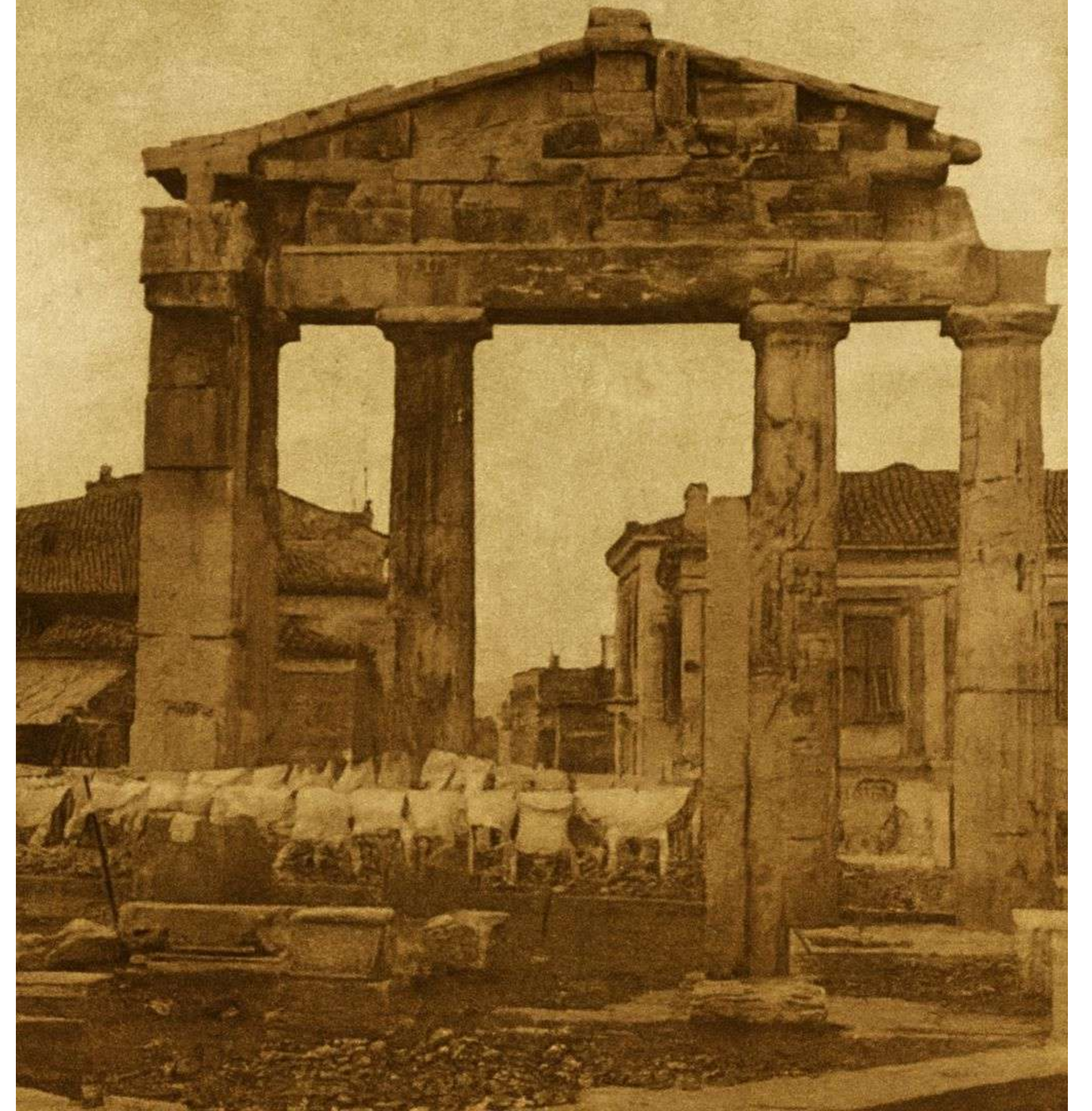
*Τοροί. Περιηγητικός Όμιλος
Μαράσλειου.*

Τοροί. Marasleio Flaneurs' Club.

ΤΟΡΟΙ

Flâneurs club of Marasleio

ikyriakant@gmail.com

Flaneur-flaneurie. Αστική περιήγηση. Χαράσσει μια πορεία μέσα στην πόλη η οποία ανακαλεί, ξυπνάει αισθήματα, μνήμες, παλαιούς καιρούς και διαδρομές .. Ψυχική διάθεση: Ονειροπόληση, νοσταλγία, παρατήρηση, σκέψεις κάπως ασύντακτες, αόριστες, διαισθητικές.. Ρομαντισμός (διάθεση υπέρβασης του απτού, αναζήτηση του μυστηριακού, του ξεπερασμένου).

Ταξίδι χειραφέτηση. Ταξιδεύω χειραφετούμαι.

Αποτινάζω μια καταπίεση, ένα συγκεκριμένο περίβλημα, ένα ρόλο, μία συγκεκριμένη κατάσταση

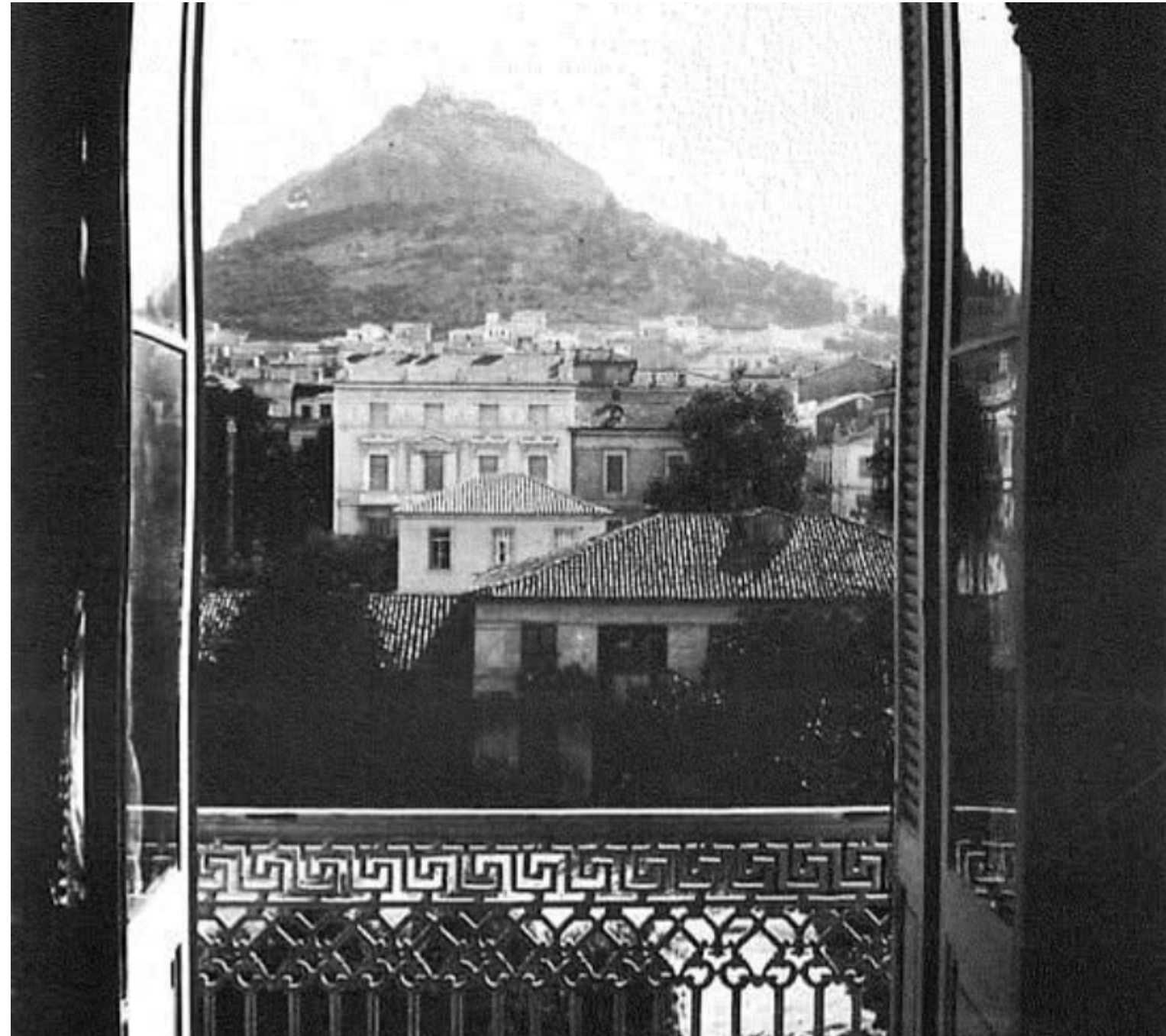
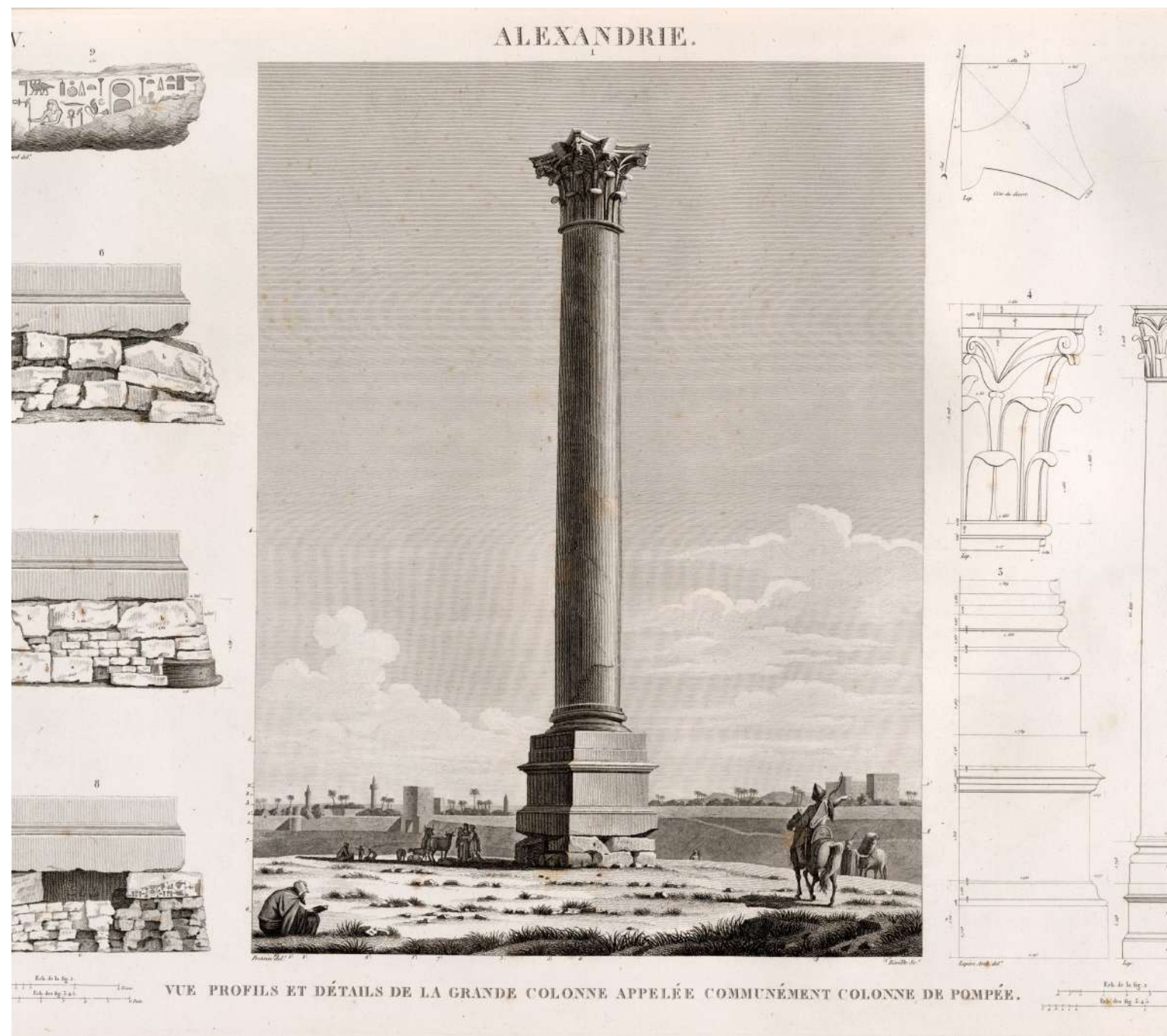
Μνημεία, μνημειακότητα και συμβολισμός

Παρθενώνας. Το πρώτο βλέμμα

The oldest photograph of the Acropolis of Athens. 🇫🇷 🏛️ Taken in 1842 by French photographer Joseph-Philibert Girault de Prangey, this image marks the first-ever capture of the "Holy Rock", preserving a timeless view of ancient history. Full story: <https://tinyurl.com/2z5we8kv>

Κοινή μοίρα τόπων/πόλεων της Μεσογείου. Τώρα διανύουν τον δεύτερο βίο τους στους μοντέρνους καιρούς. Διαφορετικές εκδοχές.. Πολυεθνικές, πολυθρησκευτικές πόλεις (αυτό το γνώρισμα έφερε πάνω του τα ίχνη του αρχαίου παρελθόντος), αποικιοκρατία και μετά εθνική εκκαθάριση.. Ο χρόνος έχει καθοριστική σημασία, έτσι όπως εκτείνεται, τα όρια είναι δυσδιάκριτα, χάνονται οι αναφορές, επικρατεί αστάθεια.. Το σήμερα μοιάζει άτονο, κοιμισμένο, χωρίς πνοή.

*Ελαιώνες κι αμπέλια μακριά ως τη θάλασσα
Κόκκινες ψαρόβαρκες πιο μακριά ως τη θύμηση
Έλυτρα χρυσά του Αυγούστου στον μεσημεριάτικο ύπνο
Με φύκια ή όστρακα. Κι εκείνο το σκάφος
Φρεσκοβγαλμένο, πράσινο, που διαβάζει ακόμη στην ειρήνη
του κόλπου των νερών Έχει ο Θεός*

Το ίδιο συμβαίνει καμία φορά με την ποίηση, με γνωστούς στίχους, με την ποιητική αποτύπωση, εικόνα, αντίληψη, ερμηνεία, όταν τυχαίνει να γνωρίζουμε ένα τόπο μέσα από αυτή και να ερχόμαστε κοντά στο πνεύμα, την ποιητική του τόπου..

Σίγουρα δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ένα τοπίο, μια πόλη εμπνέει την τέχνη. Θέλω να πω ότι πρέπει να προϋπάρχουν, να υφίστανται εκ των προτέρων ποιότητες στον τόπο που τον καθιστούν ιδιαίτερα θελκτικό. Για παράδειγμα τα πολλαπλά ιστορικά στρώματα, ή κάποιες χρωματικές ποικιλίες, η δραματικότητα της διαμόρφωσης του εδάφους, η έντονη ζωή των μητροπόλεων, όλα αυτά εμπνέουν τους δημιουργούς. Η πόλη είναι πηγή έμπνευσης.

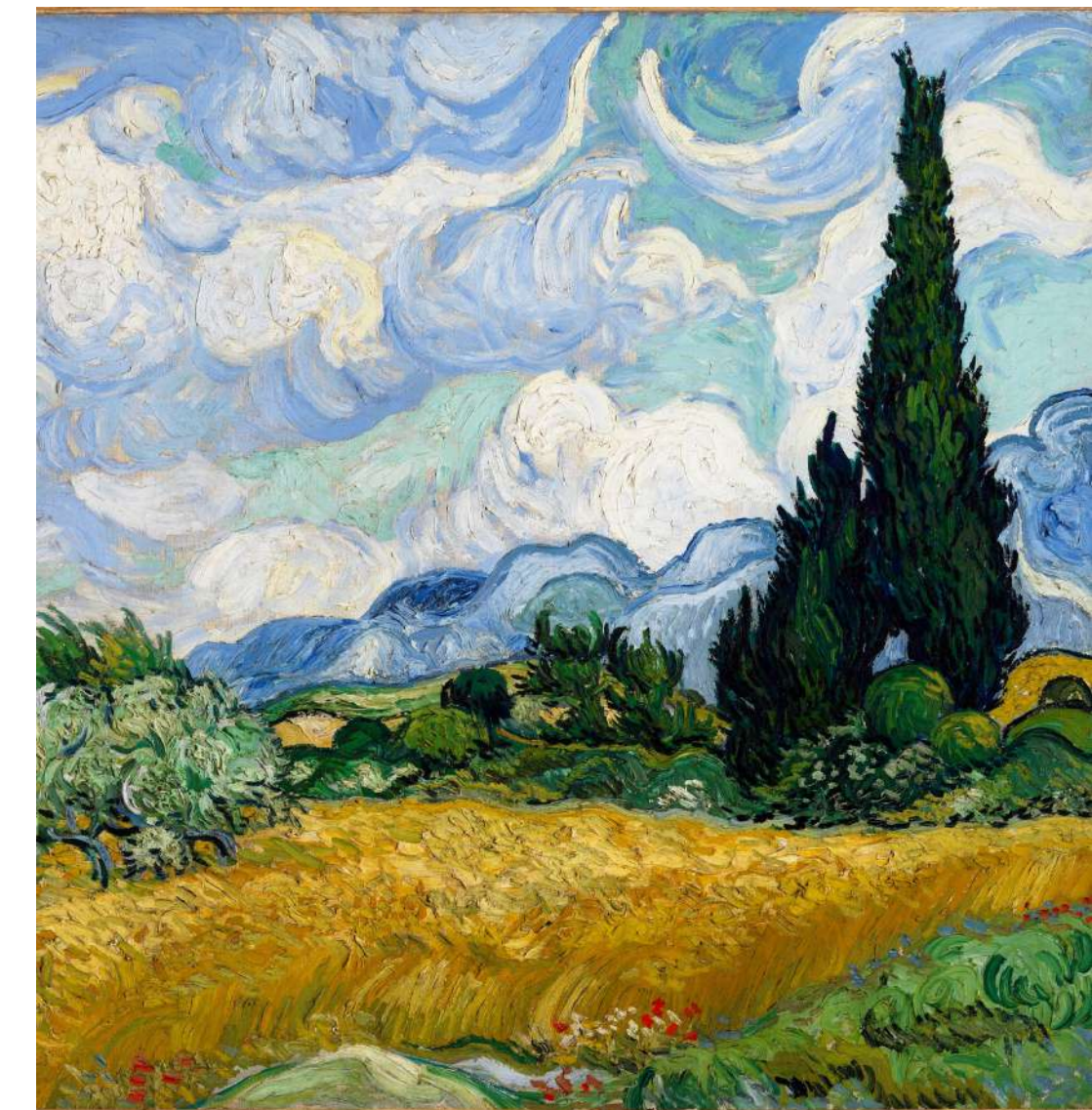

WOODY ALLEN
DIANE KEATON
MICHAEL MURPHY
MARIEL HEMINGWAY
MERYL STREEP
ANNE BYRNE

MANHATTAN

Συάιλντ έλεγε ότι το Λονδίνο
λη «έγινε ορατό» μόνο όταν
ρισε ο Whistler. Πόλεις όπως
νδίνο και τη Βενετία μας
σαν οι Turner και Monnet.

*'have been fogs for centuries
I dare say there were. But no
em, and so we know nothing
ι. They did not exist until art
ad them.'*
e, 'The Decay of Lying'

Η Αλεξάνδρεια αισθητικοποιείται βέβαια μέσα από τα έργα που προαναφέραμε. Βλ. Και τη μελέτη του Keely: Η καβαφική Αλεξάνδρεια που διακρίνει την πόλη, μέσα από το αποτύπωμα της καβαφικής ποίησης, σε ιστορική .. και ερωτική .. Ή το έργο του Τσίρκα: ανάμεσα στις *Ακυβέρνητες πολιτείες*, πολιτείες των εξόριστων, της φθοράς, της απώλειας. Ή της προδοσίας.. (μαζί με το Κάϊρο και την Ιερουσαλήμ)

Μέσα σε αυτή την ατμόσφαιρα που θυμίζει την ελληνιστική εποχή ο Καβάφης αναζητά την έκφραση του, τον ποιητικό του τρόπο: από ασήμαντος ποιητής που μιμείται το ύφος και τον λυρισμό των ύστερων φαναριωτών, ανασκάπτει μέσα στα ερείπια της πόλης του, μέσα στις αρχαιότητες, στην αγορά, στα μπαρ και στην Κορνίς την ποιητική έκφραση που θα τον καταστήσει οικουμενικό και τον μεγαλύτερο νεοέλληνα ποιητή.

Είμ' ο Λαγίδης, βασιλεύς. Ο κάτοχος τελείως (με την ισχύ μου και τον πλούτο μου) της ηδονής.

Ἡ Μακεδών, ἢ βάρβαρος δεν βρίσκεται κανείς ἴσος μου, ἢ να με πλησιάζει καν. Είναι γελοίος

5
ο Σελευκίδης με την αγοραία του τρυφή.

Αν όμως σεις άλλα ζητείτε, ιδού κι αυτά σαφή.

*Ἡ πόλις ἡ διδάσκαλος, ἡ πανελλήνια κορυφή,
εἰς κάθε λόγο, εἰς κάθε τέχνη ἡ πιο σοφή.*

Στην Αλεξάνδρεια Συνυπάρχουν με μια αίσθηση προσωρινότητας, σαν υπενοικιαστές, διάφορες κοινότητες, γλώσσες, έθιμα. Οι έλληνες κεφαλαιούχοι πρωταγωνιστούν, αλλά και Ιταλοί, Γάλλοι, Άγγλοι. Όπως και απλοί άνθρωποι που αναζητούν εργασία, περιπέτεια, τις μεταλλαγές της fortuna.

Ερείπια και περιήγηση

Το παρακμιακό, το παλαιό, το εγκαταλειμμένο, τα ερείπια ως προορισμός του flaneur

Στις εισαγωγικές σκέψεις για τον Όμιλο Τορροί γράφαμε: Στην περιπλάνηση αναπτύσσεται μια ιδιαίτερη σχέση με το παρελθόν και τα ερείπια : ο flaneur αναζητεί ξεχασμένες συνοικίες που έχουν υποπέσει σε παρακμή, αρέσκεται να καθυστερεί την βόλτα γύρω από ερείπια, εγκαταλελειμμένα σπίτια, εργοστάσια, λιμάνια.

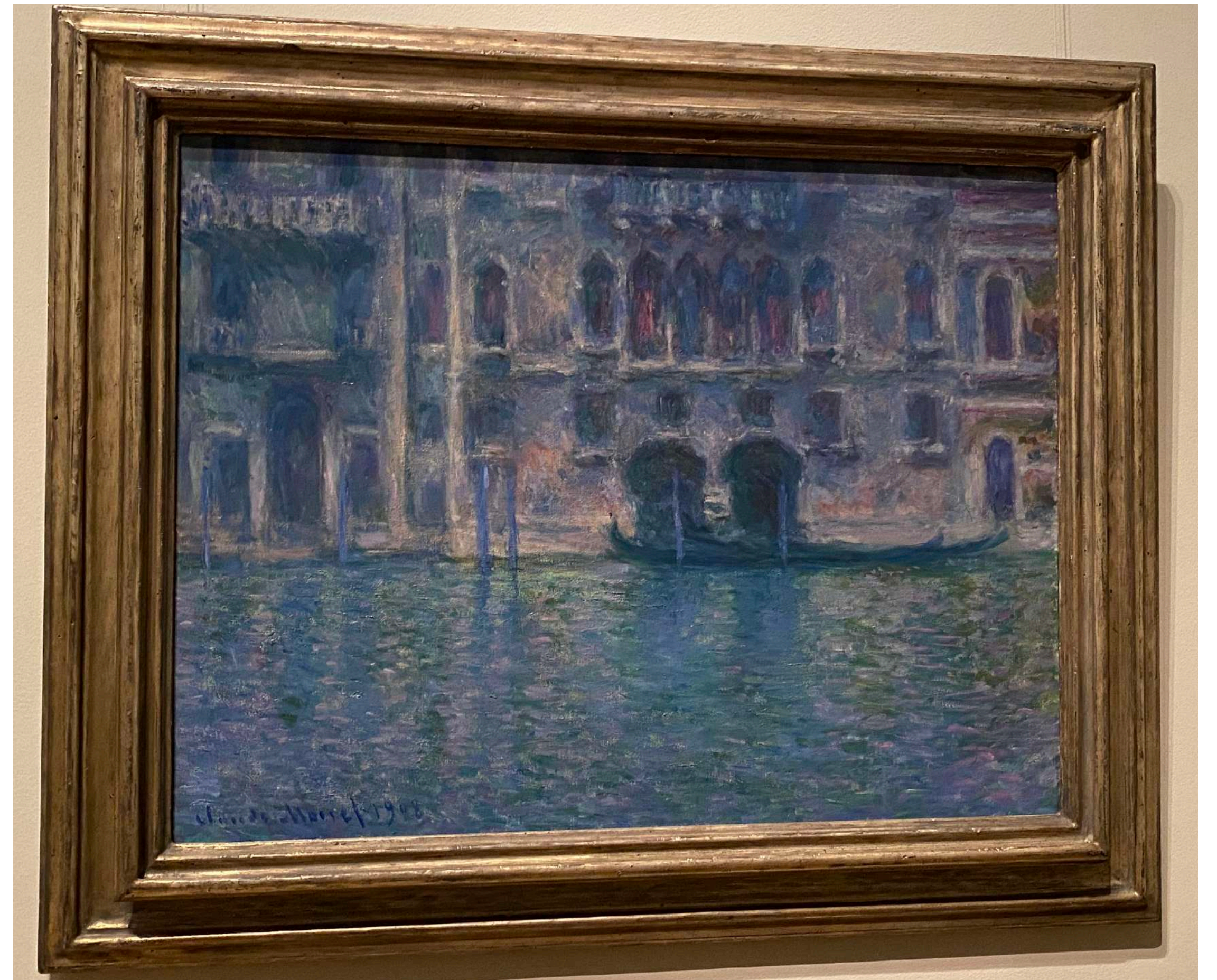
Το ταπεινό ή το παρηκμασμένο. Η ταπείνωση που επιφέρει ο χρόνος, η φθορά. Αλλά και η
Ιδέα ότι κάτι μπορεί να αναγεννηθεί από τα ερείπια.

Αισθήματα νοσταλγίας, μελαγχολίας, περιέργειας, φόβου, δέους απόκοσμου,
διερώτηση ...

Landscapes, cityscapes

Η τέχνη απαθανατίζει το τοπίο (της υπαίθρου & των πόλεων), το ερμηνεύει, το κάνει ορατό στο κοινό.

Σε κάποιες περιπτώσεις γνωρίζουμε περισσότερο την καλλιτεχνική αποτύπωση (πχ την εικαστική, από την ζωγραφική) παρά το ίδιο το τοπίο.

fΦεύγω

Γίνομαι ένας άλλος

Ανοίγομαι σε ενδεχόμενα μιας άλλης ζωής - η ζωή είναι αλλού

Φεύγω. Ταξιδεύω.

Όχι πάντοτε ευχάριστα, βολικά. Ίσως μόνος..

Αίσθημα ότι είμαι ξένος, ανέστιος, πλάνητας.

Δεν ομιλώ τη γλώσσα. Δεν ξέρω τους δρόμους -πού να πάω;

Μου λείπει το σπίτι, η οικογένεια, το οικείο περιβάλλον, η πόλη, η χώρα μου (όχι πάντοτε, όχι σε όλους)

Θέλω να επιστρέψω, πιέζομαι